

Nedeľa: horlivosť Panny Márie

Komentár na 4. adventnú nedeľu (cyklus C). „Ponáhľala sa do hornatého kraja“. Snažme sa aj my plniť svoje bežné povinnosti „v zhone“, bez toho, aby sme boli leniví, ako prejav našej lásky k Bohu a k druhým.

Evanjelium (Lk 1, 39-45)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil

Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom:

„Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“

.....

Komentár

V Lukášovom evanjeliu Navštívenie nasleduje hneď po Zvestovaní, a to z jednoduchého dôvodu, že sa tak skutočne stalo. Niektorí komentátori poznamenávajú, že Panna Mária pravdepodobne vycítila v Gabrielovom pozdrave pozvanie, aby sa venovala svojej príbuznej Alžbete. „Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala

syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci“ (Lk 1, 36). Toto vysvetlenie sa zdá byť presvedčivé a v Máriinom rozhodnutí máme určite viac než dosť materiálu na rozjímanie o duchu služby.

Týmto smerom sa však v našom komentári uberať nebudeme. Skôr sa budeme venovať slovesu „ponáhľala sa“, slovenskému prekladu latinského výrazu „cum festinatione“. Prečo robíme veci, že sa ponáhľame, t. j. bez meškania? Najsilnejším dôvodom je určite láska či náklonnosť. Keď niekoho naozaj milujeme, veci, ktoré sa ho týkajú, robíme „rýchlo“, bez toho, aby nás ovládla lenivosť. Na druhej strane „vlažná“ láska či náklonnosť sa bude odvolávať na akúkoľvek zámienku, aby oddialila čokoľvek, čo si vyžaduje námahu.

V našej meditácii môže byť užitočné vžiť sa do situácie Panny Márie, aby

sme lepšie pochopili jej spôsob konania. Čo sa práve stalo? Archanjel Gabriel jej oznámil najúžasnejšiu správu v celých ľudských dejinách: že sa uskutoční Vtelenie, ktoré prisľúbil Boh a ohlásili proroci, ak bude súhlasiť. A keď odpovedala „fiat mihi“ (nech sa mi stane), tak „Verbum caro factum est“: Slovo sa stalo telom v jej veľmi čistom lone. Ak sa zamyslíme nad sebou, aká je naša tendencia, keď počujeme dobrú správu, niečo dobré, po čom sme dlho túžili? Vo všeobecnosti sa viac či menej izolujeme, aby sme si do hĺbky vychutnali to, čo nám bolo povedané. A čo urobila naša Matka? „Vydala sa na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji“ (Lk 1, 39).

„Vydať sa na cestu, ísť“ alebo jeho synonymá sú slovesom veľmi prítomným vo Svätom písme, pretože Boh nás vo svojej nekonečnej добрote často žiada, aby sme sa

pohli, aby sme ,išli‘ sem alebo tam, aby sme mu slúžili, aby sme boli užitoční v úlohách, ktoré predvídal vo svojich večných plánoch a ktoré nám dáva poznať prostredníctvom iných. V tomto zmysle je „usadiť sa“ opakom „ísť“. Z tohto dôvodu tendencia usadiť sa, isté ťažkosti pri prekonávaní lenivosti sú celkom jasnými znakmi toho, že v nás existuje vlažnosť, aspoň v niektorých oblastiach nášho života.

Aby sme sa lepšie pripravili na veľké sviatky Vianoc, bolo by dobré v nasledujúcich dňoch viac premýšľať o našej nebeskej Matke. Jej láska a horlivosť sú totiž protikladom akejkoľvek vlažnosti. Tá často spočíva v nasledovaní Pána „z diaľky“, ako to robil svätý Peter v noci na Zelený štvrtok (porov. Mt 26, 58). Na druhej strane vieme, že u Panny Márie „Dominus tecum“, „Pán s tebou“, nie na diaľku, ani zďaleka. Zároveň vlažný človek má vo

všeobecnosti veľkú vnútornú prázdnotu. Na druhej strane naša Matka je „gratia plena“, „plná milosti“, bez priestoru pre akúkoľvek prázdnotu. Vlažnosť sa tiež prirovnáva k ohňu, ktorý vyhasína, pretože nie je dobre živený. Na druhej strane, srdce Panny Márie horí, s láskou pôsobivej sily. Z týchto dôvodov, a nepochybne aj z mnohých ďalších, „vstala a ponáhľala sa do hornatého kraja“, aby slúžila, a tak plnila Božiu vôľu.

Aký cieľ by sme si mohli vytýčiť v túto štvrtú adventnú nedeľu, keď do Vianoc zostáva už len niekoľko dní? Pokúsiť sa urobiť veci, ktoré sme si naplánovali „ponáhľať sa“, *cum festinatione*, najmä plnenie našich bežných povinností, na znak našej lásky k Bohu a k druhým. A ak si uvedomíme, že niektoré oblasti nášho života ochladli, spomeňme si na nasledujúci bod z *Cesty* (492): „Láska k našej Matke bude dychom,

ktorý zapáli žeravé uhlíky čnosti
skrytých pod popolom ľahostajnosti a
premení pahrebu v živý oheň“.

Alphonse Vidal // Juli
Kosolapova - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-advent-4-c/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-advent-4-c/)
(23.04.2025)